

[ENKRATYSTA *sb m*

D pl (e)nkratyst(o)m.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Członek sekty gnostyckiej z II w. (z grec. ἔγκρατιτης – wstrzemięzliwy): Przetoż te mieścá Piłmá S. ktore wípominaćie/ nálezym Połtom Kościelnym nie są przeciwne: przeciwne były dawnym Kácerzom/ Manicheuom/ Encrátistom/ Márciánistom/ y ich nieśczęśnemu potomstwu, Priscillánistom/ od Kościoła Powfzechnego dawno przez tę przyczynę potępionym: iż oni mieścá/ iákoby przez sie nieczyśtego/ ieść zabraniali. *HerbOdpow* SSv.

Cf **ENKRATYTA**

AK